

LX.

Forslag til Lov

om

smittsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Fremfat i Folkethinget den 10de November 1888 af Indenrigsminister Sengerslev.)

§ 1.

Husdyr, der ere angrebne af nogen smitsom Sygdom, maa ikke tages under Behandling af andre end examinerede Dyrlæger. Disse skulle, forsaavidt de agte at benytte sig af deres Ret til at praktisere, af Amtmanden i det Amt, hvori de ere bosatte, (i Kjøbenhavn af Politidirektøren) forsynes med en af denne bekræftet Protokol, som anstafes i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder for Kommunekassens og paa Landet for Amtsrepartitionsfondens Regning.

I denne Protokol har Dyrlægen at indføre en kort Beretning om de Tilfælde af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, som maatte blive Gjenstand for hans Undersøgelse eller Behandling, samt om, hvad han foretager eller anordner for at hindre Smitstens Udbredelse.

Med Hensyn til disse Sygdomme skulle Dyrlægerne holde sig de Instruxer efterrettelige, der maatte blive givne dem af Indenrigsministeren, og efterkomme saavel de særlige Anvisninger, som de af ham udsendte Veterinairer maatte meddele dem, som ogsaa de dem af vedkommende Amtmand eller Politimester givne Paalæg.

§ 2.

De Sygdomme hos Husdyr, som skulle være undergivne det Offenliges særlige Forsorg, (ondartede smitsomme Sygdomme), ere: Miltebrand hos alle Husdyr, Mund- og Kløvesygge hos samtlige Klobbærende Husdyr, Jaarekopper, ondartet Kløvesygge og Skab hos Faaret, Snive og Springorm hos Hesten, ondartet Lungesygge hos Oxen og Kvægpest, samt Svinedifteritis og miltebrandartet Rosen (Rødsygge) hos Svinet.

Skulde nogen anden smitsom Sygdom blandt Husdyrene vinde større Udbredelse og antage en mere ondartet Karakter, er Indenrigsministeren bemyndiget til at bestemme, at den fremtidig skal henregnes til de ondartede smitsomme Sygdomme, hvorom offentlig Kundgjørelse bliver at udfærdige.